دوشنبه ۳۰ تیر ۱۴۰۴ ■ شماره ۲۱۸۲۱ ■ ۲۵ محرم ۱۴۴۷ ■ ۲۱ جولای ۲۰۲۵

مشهد		تهران	
اذان ظهر:	۱۱:۳۸	اذان ظهر:	۱۲:۱۱
غروب آفتاب:	۱۸:۴۶	غروب آفتاب:	۱۹:۱۷
اذان مغرب:	۱۹:۰۶	اذان مغرب:	۱۹:۳۷
نیمه شب:	۲۲:۴۸	نیمه شب:	۲۳:۲۱
اذان صبح فردا:	۰۲:۴۹	اذان صبح فردا:	۰۳:۲۴
طلوع آفتاب فردا:	۰۴:۳۱	طلوع آفتاب فردا:	۰۵:۰۵

امام حسین علیه‌السلام می فرمایند:
اِصْبِرْ عَلَى الْحَقِّ وَ إِنْ كَانَ مُرّاً.
فرزندم ! در راه حقّ پایداری کن، هرچند تلخ باشد.
[بحار الأنوار، ج ۶۸، ص ۷۷]

روزنامه خراسان رتبه ۵ نشریات کشوری
صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان
مدیرعامل و مدیر مسئول: حسین سعیدی
سردبیر: حامد رحیم پور
دفترمرکزی: مشهد، بلوارشهید صادقی(سازمان آب)
کدپستی: ۹۱۸۵۸۹۵۹۷۱
تلفن: ۳۷۰۰۹۰۰۰ ۰۵۱
نمابردبیرخانه: ۳۷۶۲۴۳۹۵ ۰۵۱
پذیرش آگهی: ۳۷۰۱۰ ۰۵۱

روابط‌عمومی: ۳۷۰۰۹۱۱۱ ۰۵۱
پیامک: ۲۰۰۰۰۹۹۹
نمابرجوابیه‌ها: ۳۷۶۵۷۷۷۲ ۰۵۱
نمابرآگهی‌ها: ۳۷۶۱۲۰۳۵ ۰۵۱
تلفن امورمشترکین: ۳۷۰۰۹۷۷۷ ۰۵۱
دفتر تهران: خیابان توانیر، خیابان نظامی گنجوی کوچه تاردان، پلاک ۲۳
تلفن و فاکس دفتر تهران: ۸۸۸۷۱۳۰۹ ۰۲۱

www.khorasanonlin.ir
e-mail:info@khorasannews.com
آیین‌نامه اخلاق حرفه‌ای روزنامه خراسان را در سایت بخوانید

سامانه ثبت آگهی آنلاین خراسان:
www.khorasanet.ir

چاپ مشهد: شهرچاپ خراسان | **چاپ تهران:** چاپخانه جام جم برتر برنا

خراسان
روزنامه صبح ایران
WWW.KHORASANONLIN.IR

تازه های مطبوعات

فرهیختگان - در خصوص سفر رئیس جمهور با تاکسی؛ در حالی که انتظار می‌رفت رسانه‌های دولتی و نزدیک به دولت با دیدانتقادی به ضعف تیم حفاظت و سازوکارهای نظارتی و نیز انتقاد از اصرار به انجام این سفر غیرضروری نگاه کنند، با روایت‌هایی سطحی از سادگی و مردمی بودن سعی کردند ماجرا را به سناریویی تبلیغاتی تبدیل کنند. در حالی که اگر اتفاقی برای رئیس جمهور در این سفر می‌افتاد، همین‌هایی که امروز از یک سفر غیرضروری و بدون رعایت مسائل امنیتی، دستاورد سازی می‌کنند، از انبوهی تئوری‌های توطئه برای حذف او رونمایی می‌کردند!

کیهان - واژه‌ها مظلومند، واژه‌ها بی‌پناهند؛ جریان تحریف به واژه‌ها تجاوز می‌کند تا مسیر تجاوز دشمن به کشور را باز کند. آن‌ها حالا به سراغ واژه «وحدت ملی» آمده‌اند. غرب‌گرایان مدعی اصلاح‌طلبی مثل سال ۱۳۸۸ که پس از شکست پروژه‌شان پشت واژه «آشتی ملی» سنگر گرفتند تا به صحنه برگردند، این روزها پس از شکست پروژه براندازی در جنگ ۱۲ روزه رژیم صهیونیستی علیه ایران، پشت «وحدت ملی» پنهان شده‌اند.

اطلاعات - از منظر سیاسی و اجتماعی اگر احزاب و جریان‌ها و گروه‌های سیاسی بخواهند بدون درک واقعیت‌های میدانی هر کدام ماجرای آنچه در جنگ ۱۲ روزه پیش آمد را به نفع خود و تقویت سنگر قدرت خود مصادره کنند، همان قدر مرتکب خطا و حتی خیانت می‌شوند که دشمنان نشاندار انقلاب و کشور و نظام. راست و چپ و اصولگرا و اصلاح‌طلب هم ندارد. مصادره به مطلوب این غیرت ملی بزرگ‌ترین خطر برای حفظ این مولفه اصلی قدرت نرم است.

جمهوری اسلامی - رسانه ملی در جریان قتل «جرج فلوید» در آمریکا، که هیچ ارتباطی با استقلال و تمامیت ارضی نداشت، چند ماه هر روز و هر شب از شبکه‌های مختلف گزارش و خبر و نظر پخش کرد ولی حاضر نشد درباره این که در جنایات حرم رضوی، شاهچراغ، انفجار سالگرد شهید سردار سلیمانی، انواع سرقت‌های مسلحانه و ایجاد ناامنی‌ها در کشورمان اتباع غیرمجاز چه نقش پررنگی داشتند، حتی یک کلمه بگوید!

انعکاس

جماران نوشت: رزمایش مرکب امداد و نجات دریایی ۲۰۲۵ (CASAREX2025) به میزبانی نیروی دریایی ارتش جمهوری اسلامی ایران، از امروز به مدت ۳ روز در دریای خزر برگزار می‌شود.

چند ثانیه خبرداد: خبرگزاری تسنیم نوشت: یک منبع آگاه از توافق تهران با ۳ کشور اروپایی آلمان، فرانسه و انگلیس برای برگزاری مذاکرات با موضوع هسته‌ای ایران خبر داد. وی گفت: درباره اصل مذاکرات توافق شده است اما درباره زمان و مکان آن رایزنی‌ها ادامه دارد و این که مذاکرات هفته آتی در کدام کشور باشد، نهایی نشده است.

الف نوشت: امیر دریادار موسوی گفت: توانستیم با بهره‌گیری از سامانه‌های موجود و جایگزینی سامانه‌های جدید، فضای کشور را پوشش دهیم و امنیت حریم هوایی ایران عزیز را تأمین کنیم؛ بنابراین دشمن با وجود تلاش‌های مذبوحانه‌اش نتوانست به اهداف خود برسد.

فراز نوشت: دبیر شورای اطلاع‌رسانی دولت گفت: داستان اینترنت طبقاتی اصلا ربطی به دولت چهاردهم و مصوبه اخیر شورای عالی فضای مجازی ندارد؛ مصوبه‌ای از پنج سال پیش در کمیته مصادیق جرایم است که بعد از تصویب قانون جرایم رایانه‌ای در مجلس دیده شده است. البته اقشار مختلفی دیده شده است، مثلا وزارت علوم برای اساتید دانشگاه و دانشجویان اینترنت بگیر دو معاونت مطبوعاتی برای روزنامه‌نگاران.

رویداد ۲۴ نوشت: در جلسه علنی مجلس، کلیات لایحه حمایت از ایرانیان خارج از کشور با ۲۰۹ رای موافق به تصویب رسید.

انتخاب نوشت: وزیر کشور گفت: امنیت عمومی کشور از قبل از جنگ هم بهتر شده است.

خبرآنلاین نوشت: امیرخان متقی، وزیر خارجه حکومت طالبان، از ادامه بازگشت مهاجران افغان از ایران ابراز نگرانی کرد و گفت که افغانستان برای مدیریت چنین وضعیتی آمادگی لازم را ندارد.

اظهارات اخیر علی اف نشان داد اگر تهران معماری قدرت خود را بازآرایی نکند، در بهار ۱۴۰۵ با محدودیت پرهزینه گزینه‌ها در قفقاز روبه رو خواهد شد

کلید معمای زنگزور

جعفر یوسفی
Political@khorasannews.com

اظهار اخیر الهام علی‌اف مبنی بر این که «تا بهار سال آینده زیرساخت‌های لازم برای اجرای کریدور زنگزور آماده می‌شود؛ حالا هر کسی خوشش بیاید یا نه» صرفاً یک جمله تبلیغاتی تحریک‌آمیز نیست. این جمله را باید اعلان گذار باکو از فاز مطالبه‌گری دیپلماتیک به فاز تحمیل میدانی واقعیت تفسیر کرد. اگر تهران در ماه‌های پیش رو، راهبرد خود را در قفقاز جنوبی بازآرایی نکند، بهار سال آینده با صحنه‌ای مواجه خواهد شد که در آن گزینه‌های واکنش به شدت کاهش می‌یابد و هزینه هر نوع ورود، تصاعدی خواهد بود.

زنگزور، یا همان ناحیه سیونیک در جنوب ارمنستان، نه‌تنها یک نوار باریک جغرافیایی، بلکه یک «سوپاپ ژئوپلیتیکی» برای ایران در اتصال به اوراسیاست. قطع این نوار، تهران را ناگزیر به عبور از مسیر ترکیه—باکو می‌سازد و بازی را در دست ناتو قرار می‌دهد. خطر دیگر، سر خوردن رژیم صهیونیستی تا مرز ارس است، و خطر سوم، تثبیت روایتی است که ایران را مانع اتصال اقتصادی منطقه نشان می‌دهد. اگر تهران نتواند روایتی بدیل و معتبر ارائه دهد، در افکار عمومی منطقه به‌عنوان بازیگری بازدارنده در برابر توسعه دیده خواهد شد.

سیگنال علی‌اف؛ اعلام پایان چانه‌زنی، آغاز تحمیل

اظهار صریح الهام علی اف مبنی بر آغاز قریب‌الوقوع اجرای کریدور زنگزور، نه یک موضع‌گیری گذرا، بلکه یک اعلان وضعیت جدید است. نوعی سیگنال سیاسی که در ادبیات راهبردی، به‌منزله «بستن پنجره گفت‌وگو» و ورود به فاز اعمال یک جانبه تلقی می‌شود.

این اظهارات، در لایه نخست، تلاشی برای مهندسی روانی میدان است. باکو می‌کوشد با القای تصویر اجتناب‌ناپذیری و حتمیت اجرای کریدور، اراده بازیگران مرددِ همچون ایروان و حتی حلقه‌هایی در تهران را در هم بشکند و مقاومت سیاسی و حقوقی را پیشاپیش بی‌ثمر جلوه دهد. در لایه دوم، آنچه در ظاهر یک تهدید لفظی جلوه می‌کند، عملاً زمینه‌سازی برای تثبیت حقوقی واقعیت میدانی است. آذربایجان تلاش دارد تا از طریق سرعت بخشیدن به ساخت‌وسازها، نوعی وضعیت انجام‌شده و غیرقابل بازگشت خلق کند که در آینده بتواند آن را در قالب پرونده‌های ترانزیتی بین‌المللی به‌ویژه در سازوکارهای چندجانبه حمل‌ونقل جا بیندازد و از آن برای اخذ شناسایی ضمنی یا امتیاز حقوقی بهره گیرد. اما شاید خطرناک‌ترین بُعد این سیگنال، لایه سوم آن یعنی مهندسی بستر نفوذ امنیتی است. کریدوری که خارج از کنترل مرزی و نظارتی کشور میزبان (ارمنستان) شکل بگیرد، در عمل می‌تواند به مسیر نفوذ سامانه‌های شناسایی، جاسوسی و رهگیری همسو با ناتو و رژیم صهیونیستی بدل شود. یک دالان به ظاهر اقتصادی، اما در باطن، حامل ظرفیت‌های پنهان برای استقرار شبکه‌های اطلاعاتی و لجستیکی که تهدیدی مستقیم برای عمق امنیتی ایران در شمال غرب محسوب می‌شوند. در مجموع، سخن علی اف را باید پیام تغییر دهنده قواعد بازی دانست، نه دعوت به مذاکره، بلکه ضرب‌الاجل نمادین برای پذیرش واقعیت تحمیلی. تهران اگر این تغییر فاز را درک نکند و همچنان در مدار واکنش‌های دیرهنگام باقی بماند، ممکن است با وضعیتی مواجه شود که «کریدور» دیگر فقط یک گزینه روی میز نباشد، بلکه یک واقعیت ساخته‌شده بر زمین باشد.

عدم تحقق مطالبه رهبری تا امروز

بیان صریح رهبر انقلاب در سال ۱۴۰۱ مبنی بر مخالفت با هر سیاستی است که به بستن مرز ایران و ارمنستان بینجامد. رهبر انقلاب در سال ۱۴۰۱ در دیدار با رئیس جمهور ترکیه بیان کردند: «اگر سیاستی مبنی بر بستن مرز ایران و ارمنستان اتخاذ شود ما مخالفیم؛ این مرز یک راه ارتباطی چندهزار ساله است». تعریف «سرمایه تاریخی—تمدنی» برای یک گذر جغرافیایی را هبر دقیقی بود اما عدم ترجمه عملیاتی این دکترین توسط مجریان سیاست خارجی در این دولت و دولت قبل، امروز هزینه‌های بزرگی برای کشور ایجاد کرده است. پراکندگی در تصمیم‌گیری، تأخیر در تکمیل پروژه‌های زیربنایی جایگزین، فقدان روایت منسجم و غیبت هم‌افزایی منطقه‌ای و از همه مهم‌تر عدم درک حیاتی بودن قفقاز جنوبی همگی موجب شده‌اند که تهران فاقد اهرم مؤثر در برابر فشارهای ترکیبی باکو—آنکارا باشد. امروز مسئولان مربوطه باید پاسخگوی این نکته باشند که علت عدم تحقق مطالبه رهبری در حوزه دیپلماسی چه بوده است.

از «نه» به کریدور تا معماری جدید با محوریت حاکمیت

راهبرد پیشنهادی برای مواجهه با پروژه زنگزور، دیگر نباید صرفاً در قالب یک «ممانعت سلبی» باقی بماند. تجربه‌های گذشته نشان داده‌اند که صرف نفی، بدون ارائه بدیل اجرایی، نه‌تنها بازدارندگی مؤثری ایجاد نمی‌کند، بلکه در میدان عمل و جنگ روایت‌ها، دست ایران را از ابزار تأثیرگذاری خالی می‌گذارد. در این چارچوب، گذار از «سیاست نه‌گویی» به طراحی یک چارچوب جایگزین با محوریت حفظ حاکمیت ملی، در سه سطح راهبردی قابل پیگیری است:

نخست، سطح مفهومی: ایران باید تعریف روشنی از «ترانزیت مشروع» در برابر «عبور فرامرزی» ارائه دهد. بر اساس این تعریف، هر مسیر ترانزیتی که کنترل مرزی، نظارت گمرکی، صلاحیت امنیتی و حق قضاوت در آن به‌طور کامل در اختیار کشور میزبان (در این جا ارمنستان) نباشد، ناقض اصل حاکمیت ملی و تمامیت ارضی آن کشور تلقی می‌شود. این تعریف باید به‌سرعت در قالب یک سند حقوقی چندزبانه منتشر و در مجامع منطقه‌ای و بین‌المللی عرضه شود.

دوم، سطح عملیاتی: ایران باید مدل جایگزینی را برای عبور منطقه‌ای پیشنهاد دهد؛ مدلی که از طریق ایجاد گذرگاه‌های مشترک با زرسی میان ایران، ارمنستان و آذربایجان، تحت نظارت هوشمند و فناوری محور، بتواند هم تضمین عبور کالا را فراهم آورد و هم اصل حاکمیت را حفظ کند. این مدل می‌تواند در قالب خطوط ریلی و جاده‌ای متصل به مسیرهای راهبردی از جمله راه‌آهن جنوب—شمال و گذرگاه‌های ایران—ارمنستان—گرجستان تعریف شود.

سوم، سطح بازدارندگی ترکیبی: در این سطح، باید ظرفیت بازدارندگی ایران از حالت صرفاً دفاعی به یک بازدارندگی فعال و مشروط ارتقا یابد. به بیان دیگر، تهران می‌تواند روشن کند که هرگونه اقدام یک‌جانبه برای تحمیل مسیر فرامرزی، به بازنگری در همکاری‌های دوجانبه در حوزه انرژی، تبادل برق، سوآپ گاز و تعرفه‌های ترانزیتی خواهد انجامید. این نوع بازدارندگی، در عین حفظ چارچوب‌های حقوقی، پیام قاطعی به بازیگران منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای ارسال خواهد کرد.

گام‌های ضروری برای عملیاتی‌سازی راهبرد پیشنهادی

در افق زمانی کوتاه‌مدت، تشکیل یک «ستاد یکپارچه قفقاز جنوبی» که فراتر از تقسیم کار سنتی میان دستگاه دیپلماسی، نهادهای امنیتی و ساختار لجستیک کشور باشد، امری حیاتی است. این ستاد باید با اختیار و اختیارات ویژه، مأمور تدوین یک «اطلس ریسک ژئوپلیتیکی زنگزور» در قالب چند سناریوی احتمالی شود؛ از توافق ترانزیتی تا تحمیل مسیر فرامرزی.

در کنار آن، باید ابتکار دیپلماتیک هماهنگ و همزمان در سه پایتخت کلیدی یعنی ایروان، مسکو و دهلی نوپیگیری شود تا هسته‌ای از همکاری‌های ترانزیتی مبتنی بر حاکمیت ملی شکل گیرد. همزمان، راه‌اندازی یک کارگروه روایت‌ساز، با مأموریت طراحی و ترویج گفتمان بدیل ایران، ضرورتی فوری برای پرهیز از شکست در جنگ رسانه‌ای و روایت است. در جنگ روایت‌ها باید از دو دام پرهیز کرد: نخست، افتادن در ادبیات قوم‌گرایانه که مخاطب خاکستری منطقه را پس می‌زند؛ و دوم، تصویر شدن به‌عنوان بازیگر ضدتوسعه. باید روایتی بدیل و الهام‌بخش ساخت: ایران نه با ترانزیت، که با بی‌حاکمیتی و استعمار مسیر مخالف است. ایران، مدافع اتصال شفاف، پایدار و مبتنی بر تمامیت ارضی کشورهاست.

تسریع در پروژه‌های میدانی؛ از حرف تا واقعیت

شتاب‌بخشی به پروژه‌های زیربنایی، به‌ویژه تکمیل مسیر ریلی رشت—آستارا، اکنون نه‌تنها یک پروژه عمرانی، بلکه به مثابه سند میدانی اقتدار ایران در مذاکرات منطقه‌ای تلقی می‌شود. این پروژه، در صورت اعلام شفاف جدول زمان‌بندی پیشرفت، می‌تواند به برگ برنده‌ای برای تثبیت حضور ایران در معادله اتصال منطقه‌ای تبدیل شود.

در نهایت، رزمایش‌های مختصاتی با عنوان حفاظت از راه‌های تاریخی در نوار مرزی شمال غرب، نه برای درگیری، بلکه به منظور ارسال سیگنال آشکار بازدارندگی به بازیگران ماجراجو، باید بار دیگر در دستور کار نیروهای مسلح قرار گیرد. این مانورها، حامل پیام روشنی خواهند بود: ایران نه حامی انزوا، بلکه مدافع اتصال شفاف، مشروع و حاکمیت‌محور است.

تاپیش از پایان زمستان آینده، باید گزارش رسمی اجرای دکترین رهبری در این حوزه تهیه و به نهادهای عالی‌رتبه کشور ارائه شود. همچنین، سامانه‌ای برای رصد میدانی ساخت‌وسازهای مشکوک و تهیه واکنش‌های پله‌ای نیز باید فعال گردد. در نهایت، اعلام عمومی این نکته که هرگونه تغییر در وضعیت حقوقی این گذرگاه، می‌تواند موجب بازنگری در مشارکت‌های دوجانبه انرژی و ترانزیت شود، یک ابزار فشار مشروع برای بازدارندگی خواهد بود.

فرا خبر

زنگزور هنوز توهم است؟

سید محمدرضا داماوندی
Political@khorasannews.com

دالان زنگزور نام پرتکرار این روزهای رسانه‌هاست؛ دالانی که باکو به ظاهر برای اتصال نخجوان به خاک جمهوری آذربایجان و تسهیل در رفت و آمد خواهان ایجاد آن است، اما نگاهی به نقشه جغرافیای منطقه و مرور تاریخ این خطه نشان می‌دهد که تلاش برای ایجاد این دالان نه برنامه‌ای جدید است و نه برقراری یک راه گذر ارتباطی ساده و متداول هدف نهایی. در بازخوانی تاریخ روشن می‌شود که پروژه ایجاد جهان ترک که توسط یهودی تباران انگلیسی و یا مرتبط با سرویس امنیتی انگلستان از جمله آرمینیوس وامبری در میانه‌های قرن ۱۹ طراحی شد و در طی ۱۵۰ سال اخیر با فروپاشی عثمانی، روی کار آوردن ترک‌های جوان، به وجود آوردن ترکیه، جداسازی قره‌سو از ایران و ایجاد اتصال زمینی میان ترکیه و نخجوان، فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی گام به گام به اجرا درآمده، اکنون برای تکمیل، به برداشتن آخرین قدم که اتصال زمینی نخجوان به خاک جمهوری آذربایجان است، نیاز دارد. نگاه موشکافانه به این روند تاریخی نشان می‌دهد که باکو و علی اف و همچنین آنکارا و اردوغان برخلاف شعارها و اظهارنظرهایی که مطرح می‌کنند در ایجاد دالان زنگزور تنها نقش فعلگی را بر عهده دارند. اردوغان و علی اف ماموره هستند در بسته‌بندی زیبا و با توجیهات به ظاهر منطقی و عوام‌پسندانه افکار عمومی را به صلح طلبانه بودن این دالان و موجب صرف و صلاح بودن آن برای مردم منطقه و جهان توجیه نمایند. واقعیت آن است که ایجاد دالان زنگزور با شرایطی که باکو و آنکارا انتظار دارند هرچند رویای جهان ترک را برای آنان می‌تواند محقق سازد اما روشن است که در پس پرده، نقشه قدیمی آنگلوساکسونی به روز شده و در قالب دالان تورانی ناتو عملیاتی خواهد شد. به واقع کشف این حقیقت که «دالان تورانی ناتو» و نه نام برساخته «دالان زنگزور» تیر سه شعبه‌ای است که قرار است ایران، روسیه و چین را همزمان هدف قرار دهد، کار سخت و پیچیده‌ای نیست. طبیعتاً در مسیر تحقق چنین هدفی همراه کردن ارمنستان برای ایجاد دالان بخش اساسی و کلیدی خواهد بود. بعد از جنگ ۴۴ روزه ۲۰۲۰ تا به امروز ادبیات باکو در مورد ایجاد چنین دالانی از انکار و عدم نیاز در روزهای ابتدایی تا ضرورت لزوم ایجاد و در صورت عدم همراهی ایروان توسل به زور تغییر یافته است. در داخل ارمنستان هم مقامات ارمنی تغییر مواضعی از خط قرمز بودن و اگذاری دالانی به طرف آذری تا امکان مشارکت کشورهای خارجی (آمریکا) برای مدیریت چنین دالانی را به نمایش گذاشته‌اند. دقت به تمام اظهارنظرها و مواضع اتخاذی یک نکته را به خوبی نمایان می‌سازد و آن این که اتصال خاک جمهوری آذربایجان به نخجوان برای خروج نخجوان از بن بست یک بهانه بیش نیست؛ زیرا از زمان فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی تاکنون مسیر ارتباطی آذربایجان به نخجوان از طریق خاک ایران در کنار گذر رود ارس برقرار بوده و رفت و آمد به سهولت انجام شده است، حال اگر راه‌های ارتباطی دوران اتحاد جماهیر شوروی بنابر بند نهم معاهده پایان بخش جنگ ۲۰۲۰ احیا شود، باکو همان گونه به نخجوان دسترسی پیدا خواهد کرد که در تمام این سال‌ها از طریق ایران دسترسی داشته است و نه بیشتر از آن. بنابراین می‌توان متوجه شد که آنان به دنبال ایجاد دالانی تحت اختیار کامل خود هستند تا بدون هیچ گونه نظارت و حقوق گمرکی رفت و آمد کنند که این خواسته نه تنها نقض حاکمیت ارمنستان بلکه تهدید جدی منافع و امنیت ملی ایران است که منجر به خفگی ژئوپلیتیکی خواهد شد. اما مواضع ایران در قبال چنین اقدامی روشن و صریح در عالی‌ترین سطح در گذشته ابلاغ شده است. مقام معظم رهبری سه سال قبل در همین روزها در دیدار اردوغان با ایشان قاطعانه اعلام کردند «اگر سیاستی مبنی بر مسدود کردن مرز ایران و ارمنستان وجود داشته باشد، جمهوری اسلامی با آن مخالفت خواهد کرد چرا که این مرز یک راه ارتباطی چندهزار ساله است.» بنابراین لازم است دولت و دستگاه سیاست خارجی گزارشی از اقدامات خود در قبال تحرکات دشمنان در ایجاد دالان ادعایی ارائه نماید.

خبر

علی لاریجانی در سفر به مسکو با ولادیمیر پوتین رئیس جمهور روسیه گفت‌وگو کرد

دیدار غیرمنتظره در کرملین

توکلی - در روزهایی که فضای منطقه پرتنش‌تر از همیشه دنبال می‌شود و معادلات هسته‌ای ایران بار دیگر به محور گفت‌وگوهای جهانی بازگشته، علی لاریجانی، مشاور رهبر انقلاب و چهره‌ای با سابقه طولانی در نهادهای راهبردی کشور، بار دیگر به صدر اخبار بازگشته است؛ این بار با سفری مهم به مسکو و گفت‌وگو با رئیس جمهور روسیه. سخنگوی کرملین در خبری که خبرگزاری اسپوتنیک منتشر کرد، به دیدار و گفت‌وگوی ولادیمیر پوتین با مشاور رهبر انقلاب درباره تحولات خاورمیانه و وضعیت برنامه هسته‌ای ایران اشاره کرد. به گفته دیمیتری پسکوف، رئیس جمهور روسیه در این دیدار ضمن اعلام حمایت مسکو از «ثبات در منطقه» و «راه‌حل سیاسی طرح پیشنهادی ایران»، گفت‌وگوهایی مهم با علی لاریجانی داشته است. این خبر، بیش از آن که صرفاً از یک دیدار دیپلماتیک حکایت کند، حامل پیام‌هایی از تحرکات جدید در سطح راهبردی جمهوری اسلامی ایران است؛ به‌ویژه آن که این دیدار از سوی چهره‌ای صورت گرفته که سال‌ها در جایگاه‌هایی چون ریاست مجلس و دبیری شورای عالی امنیت ملی ایفای نقش کرده است. لاریجانی طی سال‌های گذشته هرچند از کانون قدرت رسمی فاصله گرفته بود، اما همواره در قامت یک استراتژیست مطرح، در بزنگاه‌های مهم حضور داشته و تحلیل‌هایش در رسانه‌ها بازتاب گسترده یافته است. در ماه‌های اخیر شایعاتی درباره بازگشت لاریجانی به دبیری شورای عالی امنیت ملی شنیده شده بود. سفر به مسکو و گفت‌وگو با پوتین می‌تواند به‌عنوان نشانه‌ای از تقویت این گمانه‌ها تلقی شود. از سوی دیگر، با توجه به چالش‌های جاری در سطح میدانی در منطقه، حضور یک چهره باسابقه و آشنا با جزئیات تعاملات بین‌المللی در کنار چهره‌های کنونی دستگاه سیاست خارجی، می‌تواند به تحرک بیشتر در سطوح عملیاتی میان تهران و متحدان شرقی، از جمله مسکو، منجر شود. روسیه اگرچه همواره در حوزه دیپلماسی و سیاست‌ورزی کلان از ایران حمایت کرده، اما در سطح میدان و همراهی عملیاتی، ابهاماتی پیرامون میزان همگرایی آن با اهداف راهبردی جمهوری اسلامی ایران وجود داشته است. از این منظر، گفت‌وگوی پوتین با علی لاریجانی می‌تواند زمینه‌ای برای افزایش هماهنگی و انسجام بیشتر در همکاری‌های دوجانبه باشد؛ همکاری‌هایی که در پرتو تحولات منطقه و فشارهای فزاینده غرب، اهمیت روزافزونی یافته‌اند. این دیدار همچنین می‌تواند حامل پیام‌هایی برای سایر بازیگران منطقه‌ای باشد؛ به‌ویژه در شرایطی که نقش‌آفرینی قدرت‌های شرقی مانند چین و روسیه در نظم نوین جهانی در حال افزایش است و ایران نیز در تلاش برای بازتعریف جایگاه خود در این معادله است. اگر این دیدار صرفاً جنبه نمادین نداشته باشد، می‌تواند به الگویی از تعاملات راهبردی‌تر میان تهران و مسکو تبدیل شود؛ تعاملی که فراتر از بیانیه‌های سیاسی، وارد مرحله هماهنگی‌های میدانی، همکاری‌های امنیتی و حتی تنظیم روابط اقتصادی هدفمند خواهد شد.

نوبت اول

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای

قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا

مناقصه گذار: قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا(ص)-هلدینگ تخصصی راه و شهرسازی-واحد اجرایی راه سازه
موضوع مناقصه: عملیات اجرای شمع های بتنی درجا شامل حفاری با دستگاه حفار، سبدبافی (آرماتوربندی) سبدگذاری و بتن ریزی شمع ها مطابق شرح کار و مشخصات فنی، دستورالعمل‌ها، استانداردها و نقشه‌های اجرایی در پروژه احداث تقاطع‌های غیرهمسطح امام خمینی(ره)، شهید سلیمانی، شهید دستجردی و نواب شهر بروجرد.
مهلت دریافت اسناد مناقصه: از تاریخ چاپ آگهی الی پایان وقت اداری روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۰۷.
مهلت تسلیم پیشنهاد: از ابتدای وقت اداری روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۰۸ الی پایان وقت اداری روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۱۸. مدت قرارداد: ۶ ماه شمسی
تضمین شرکت در مناقصه: مبلغ تضمین شرکت در مناقصه به عدد ۱۶،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال (به حروف: شانزده میلیارد ریال) است که بایستی به یکی از صورت های ذیل در وجه قرارگاه سازندگی خاتم الانبیاء(ص) هلدینگ تخصصی راه و شهرسازی واحد اجرایی راه سازه تسلیم گردد:
۱-ضمانت نامه بانکی با مدت اعتبار حداقل سه ماه و قابل تمدید برای سه ماه دیگر، صادره از سوی بانکها.
۲- ضمانت نامه بانکی با مدت اعتبار حداقل سه ماه و قابل تمدید برای سه ماه دیگر، از سوی موسسات اعتباری غیر بانکی دارای مجوز رسمی بانک مرکزی.
۳-فیش واریز نقدی به شماره شبا ۲۵۰۱۵۰۰۰۰۰۵۱۵۴۸۷۸۰۷۷۰۰۶ -شناسه واریز ۱۴۰۰۳۲۳۵۴۹۰ بانک سپه -صاحب حساب واحد اجرایی راه سازه
محل دریافت اسناد مناقصه، تحویل پیشنهادات و بازگشایی پاکات: استان قم شهرستان قم، میدان آزادگان، بلوار شهید عابدی، بالاتر از دیوان عالی کشور، پلاک ۱۰۲ واحد اجرایی راه سازه، معاونت فنی مهندسی، واحد امورقراردادها(۰۲۵۳۶۱۸۵۱۶۲).
مناقصه گذار در رد یا قبول هر یک و یا کلیه پیشنهادات مختار است.